

storatets eller vedkommende Købstads Grænser. Flertallet havde principielt helst set, at Forbudet ogsaa omfattede Embedshandlinger udførte udenfor de nævnte Grænser, men efter hvad der er oplyst for Udvalget, skønner Flertallet, at Forbudet, saaledes affattet, i visse Tilfælde kunde komme til at virke paa en urimelig Maade.

Et *Mindretal* (Hagbart Berg, N. Johan Laursen, Thomas Larsen, Mølgaard-Nielsen, S. C. Nørgaard og Søren Svendsen) finder det betænkeligt at stille Præsterne væsentlig anderledes end andre Mennesker overfor Modtagelsen af Gaver. Naar det er saaledes, at enhver Præst har Forpligtelse til at udføre de kirkelige Handlinger, der hidrører fra den Menighed, ved hvilken de er ansatte, uden derfor at have Ret til at modtage nogen Betaling, er Folkekirken Medlemmers Ret tilstrækkelig betrygget.

Naar dertil endvidere kommer, at Præsten heller ikke har Ret til at modtage noget Vederlag for ydet præstelig Betjening ved Daab og Nadver af Beboere fra andre Pastorater, saa kan Mindretallet ikke skønne andet, end at baade Menigheder og Præster bliver saa frit stillet, som ønskes kan. Mindretallet formener, at Bestemmelser herudover let kan skabe Vanskeligheder baade for Præst og Menighedsmedlemmer.

I Henhold til foranstaaende stiller Flertallet Ændringsforslag Nr. 21 og Mindretallet Ændringsforslag Nr. 22.

Et *andet Mindretal* (Johannes Lou, Parkov og Vesterager) ønsker angaaende hele dette Spørgsmaal at fremsætte følgende Bemærkninger: Mindretallet finder det i Lovforslagets § 36 omtalte Princip, at forbyde den danske Folkekirkes Menighedsmedlemmer at give Gaver til bestemte Personer, ligesom at forbyde bestemte Personer at modtage fuldstændig frivillige Gaver, ganske forkasteligt.

Lige saa forkasteligt forekommer det Mindretallet at være, om Præsterne, efter at Afløsning af Offer og Accidenser har fundet Sted, kunde modtage Betaling for Udførelse af nogen som helst kirkelige Handlinger indenfor den Menighed, ved hvilken de er ansatte, ligesom der aldrig maa kunne blive Tale om, at Præsten udover sin Løn fik nogen Godtgørelse af nogen som helst Art for at forrette Daab og Nadvertjeneste.

Noget anderledes stiller det sig overfor de tre andre kirkelige Handlinger, Konfirmation, Vielse og Begravelse. Konfirmationsforberedelse hos en Præst, til hvem der ikke er løst Sognebaand, vil vel være en sjælden Foreteelse.

Ved Vielser og Begravelser er det i al Almindelighed nødvendigt, at flere af Kirkens Tjenere deltager, men medens en frivillig Aftale med Præsten om disse Handlingers Udførelse er tilstrækkelig, vil Præstens Aftaler paatvinge de øvrige Tjenestemænd et Arbejde, der ikke har Frivillighedens Præg og som Følge deraf nødvendigvis maa honoreres. Det vil i saadanne Tilfælde være stridende mod vor Opfattelse, om Præsten alene skulde være den, som maatte afvise et frivilligt Tilbudshonorar.

Mindretallet har i disse Bemærkninger udelukkende taget Hensyn til Stillingen, som den former sig i vore Landsby- og Købstadmenigheder, og maa udtale, at hvis de kirkelige Forhold i København, Frederiksberg og Gentofte Kommune viser sig at være afvigende fra de i denne Lov omhandlede Forhold, maa Mindretallet da i enhver Henseende forbeholde sig sin Stilling ved Lønforholdenes Ordning i de sidstnævnte Kommuner.

Ud fra disse Betragtninger og med foranstaaende Motivering maa Mindretallet anbefale at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 22.

Med Hensyn til Udnævnelsen af de i dette Lovforslag omhandlede Tjenestemænd